



Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.334/2021/4.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Kriston István ügyvéd, ügyvéd címe.

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Kun Péter bíró, alperes címe

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 19.P.21.215/2020/7.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy fizessen meg az államnak a NAV külön felhívására 36.000 forint eljárási illetéket.

[2] Ítéletének indokolásában ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 75. § (1) bekezdését és 76. §-át, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 2:42. § (1) bekezdését, 2:43. §-át, a 2:51. § (1) bekezdés a) pontját, az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (Ebkvt.) 2., 7, 8. és 9. §-át, valamint 19. § (1) bekezdését, továbbá hivatkozott az Európai Unió Alapjogi Chartájára (Charta).

[3] Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes által hivatkozott Ebktv. szerinti vagyoni helyzete tekinthető-e olyan személyiségi jognak, amely vonatkozásában a jogsérelem bekövetkezése vizsgálható. A felperes vagyoni helyzete, ami nem ismert, nem azonosítható a devizaszerződés adósi minőségével, ez utóbbi pedig nem az ember személyiségét alkotó lényegi tulajdonság, ezért ehhez, mint tényhez a személyiségi jogvédelem eszköze nem kapcsolható. A felperes nem igazolt olyan, az Ebktv. 8. §-ában meghatározott védett tulajdonságot, az Ebktv. 19. § (1) bekezdés b) pontja szerint, amelyhez képest hátrányos megkülönböztetés történt volna.

[4] Hangsúlyozta, miszerint nem minden érdeksérelem minősül személyiségi jogsérelemnek és a személyiségi jogsértés lényegisége, hogy az az ember személyiségének lényeges vonását érinti. A kölcsönszerződés megkötése nem alkothatja a felperes személyiségének lényeges részét, még akkor sem, ha a szerződésből a felperesnek vagyoni hátránya származott. A jogegységi határozatok sérthetnek valamilyen érdeket, ez azonban még nem jelenti azt, hogy személyiségi jogsértés valósul meg. A támadott jogegységi határozat felülvizsgálatára jelen eljárásban nincs lehetőség. Jogellenes magatartás hiányában nem történt személyiségi jogsértés.

[5] A másodlagos kereset kapcsán azt kellett vizsgálnia, hogy a Charta rendelkezései alapját képezhetik-e a felperes által előterjesztett megállapítás iránti keresetnek. A Charta kötelező hatályának elismerése nem jelenti az Unió szerződésekben meghatározott hatáskörének kiterjesztését, az nem hoz létre új hatásköröket, vagy feladatokat az Unió

számára. A Charta rendelkezései az uniós jog egységes értelmezését biztosítják, azonban nem egységesítik a tagállamokban biztosított alapjogi védelem szintjét. Az Unió jogával kapcsolatban nem álló tagállami aktusok és helyzetek nem tartoznak a Charta alkalmazási körébe. E belső jogi rendelkezések uniós alapvető jogokkal való összhangjának megítélésére az Unió továbbra sem rendelkezik hatáskörrel. A Charta rendelkezéseinek címzettjei elsősorban az unió intézményei, szervei és hivatalai. A Charta alkalmazási köre a tagállamokra csak annyiban terjed ki, amennyiben az Unió jogát hajtják végre. Nincsen olyan anyai jogi szabály, amely arra biztosítana lehetőséget a felperes számára, hogy a Chartában szabályozott alapvető jogai megállapítása iránt terjesszen elő keresetet. A Pp. 172. § (3) bekezdésében foglaltak szerinti megállapítási kereset tény fennállására vonatkozóan sem terjeszthető elő.

[6] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetének való helyt adást kérte. A felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és e) pontjaira alapította.

[7] Álláspontja szerint mind a régi Ptk., mind az új Ptk. előírásai szerint a bíró eljárása során kell bekövetkeznie a jogsértésnek, ezért a keresetben érvényesített jog nem közjogi, hanem magánjogi kötelmet hoz létre. A devizaadósi vagyoni helyzete a személyiségének lényeges voltát meghatározó tulajdonság. Maga az Ebktv. 8. § q) pontja minősíti védett tulajdonságnak a vagyoni helyzetet. A devizaadósi helyzete pedig olyan minőség, amely a társadalomban ábrázolódik, ezen csoporthoz tartozás nyilvánvaló és egyértelmű, ezért jogvédelmet megalapozó tulajdonság. A naturalis obligatio officialis vizsgálatának diszkriminatív mulasztása az alperesi magatartás, az kárkötelmi viszonyt hozott létre közte és az alperes között és ez személyiségi jogsérelmet is okozott a számára. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a naturalis obligatio officialis fennálltát. A Chartára hivatkozással megállapítási keresetet előterjeszthet. A védendő jogi érdeke az állam hivatalos személye jogsértésével szembeni védelméhez fűződik. Marasztalást, teljesítést jogviszonyt e folytán nem kérhet.

[8] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, perköltségigénye nem volt.

[9] Érvelése szerint a felperes keresetének és a fellebbezésének lényegében az az alapja, hogy nem ért egyet a jogértelmezésével, a jogegységi határozataiban foglaltakkal. Erre azonban a felperes nem alapíthat személyhez fűződő jogai megsértésének megállapítása iránti keresetet. A határozataival kapcsolatosan a személyiségi jog megsértésének a megállapítására csak abban az esetben lenne lehetőség, ha a sérelemre a fél személyiségének lényegét alkotó ismérv miatt került sor. A perbeli esetben azonban ilyen jogsértés nem történt és egy jogegységi határozat kapcsán ilyen nem is történhet meg. Azon tény, hogy a jogegységi határozataiban a felperes álláspontja szerint nem megfelelő döntést hozott, önmagában a felperes vonatkozásában személyiségi jogi érintettség hiányában nem jár a személyiségi jogainak sérelmével. Az eljárása során a Bszi. jogegységi eljárásra vonatkozó szabályainak megfelelően járt el. A jogegységi határozatok tartalmát a felperes nem támadhatja. A

hátrányos megkülönböztetés tilalma körében arra mutatott rá, hogy a devizaadósi felperesi tulajdonság nem tekinthető az Ebktv. 8. § q) pontjában foglalt védett tulajdonságának. A személy vagyoni helyzetét önmagában nem határozza meg, hogy valaki devizaalapú kölcsönszerződést kötött. A felperes azt sem jelölte meg az elsőfokú eljárás során, hogy mely összehasonlítható helyzetben lévő személyekhez, vagy csoporthoz képest különböztették volna meg hátrányosan. A felek között nincsen magánjogi, csak közjogi jellegű jogviszony. Nem merült fel az eljárás során olyan kötelem keletkező tény, amely a felek között magánjogi jogviszonyt eredményezne. A felperes nem adta elő, hogy a Chartában foglalt alapjogok, fogyasztóvédelemmel kapcsolatos jogok megsértésének megállapítása milyen módon szolgálhatná jogainak az alperessel szemben történő megóvását. A Chartában foglalt alapjogok nem tekinthetők személyiségi jogoknak.

[10] A felperes fellebbezése nem megalapozott.

[11] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felperes sem hivatkozott. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[12] A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

[13] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 386. § (4) bekezdése szerint annak indokai alapján hagyta helyben.

[14] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel kapcsolatosan hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy felek között nem jött létre magánjogi jogviszony a jogegységi határozatok meghozatalával. Az alperes az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdése alapján jogegységi határozatokkal biztosítja a rendes bíróságok jogalkalmazásának egységességét. Ezen tevékenysége során az alperes nem került magánjogi kapcsolatba a felperessel, a személyiségvédelmet megalapozó egyedi jogsértésre ténylegesen maga a felperes sem hivatkozott.

[15] Az Ebktv. 8. § q) pontjára való hivatkozás körében a Fővárosi Ítéltábla rámutat, hogy a forint alapú szerződések adószai nem minősülnek összehasonlítható helyzetben lévő csoportnak az alperes által megjelölt deviza-alapú szerződések adószáival. Önmagában azon tény folytán, hogy ezen személyek is kölcsönszerződést kötöttek, nem váltak összehasonlítható csoport tagjaivá, mivel a szerződések, éppen a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra vonatkozó eltérő rendelkezések folytán, számottevő különbséggel rendelkeznek. A másodfokú bíróság csupán megjegyzi, hogy a felperes által megjelölt

csoportok általánosan sem homogének, mivel a szerződések – függetlenül attól, hogy deviza-, vagy forintalapú kölcsönszerződések – egyedi kikötésekkel rendelkeznek, az adósok kötelezettségei egymástól eltérnek.

[16] A fentiek folytán az elsőfokú bíróságnak sem kellett érdemben foglalkoznia azon felperesi hivatkozással, hogy az általa kötött szerződésekből eredő követelés bírósági úton érvényesíthető-e, és hogy ezen körülményt vizsgálnia kellett volna-e az alperes jogegységi határozat meghozatalában résztvevő bírónak.

[17] A másodlagos kereseti kérelem elutasításával kapcsolatosan a másodfokú bíróság utal az elsőfokú bíróság ítéletének indoklására, azt megismételni nem kívánja.

[18] A pernyertes alperesnek perköltség igénye nem volt, így arról a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdésére figyelemmel nem rendelkezett.

[19] A feleket megillető tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, a bírói gyakorlat szerinti 600.000 forint illetékalaphoz igazodó, az Itv. 46. § (1) bekezdésében foglalt mértékű 48.000 forint fellebbezési illetéket az eredménytelenül fellebbező felperes köteles viselni.

Budapest, 2021. június 1.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Virág Csaba s.k.
bíró